

Východisko. Dobrovolná skromnost je forma životního stylu, jejímž typickým rysem je výběrová náročnost ve všech oblastech života člověka. Samotná náročnost života v dobrovolné skromnosti spočívá v sebekontrolě spotřebního chování při dennodenní konfrontaci s mediálním tlakem, který je orientovaný na vysokou míru spotřeby. Cílem práce bylo zjistit, zda lidé, kteří vyrůstali v dobrovolně skromné rodině a byli v tomto duchu vychováváni, se i nadále drží dobrovolné střídmosti nebo se naopak od tohoto způsobu života odvrátili a připojili se k majoritnímu životnímu stylu založenému především na vysoké míře spotřeby.

Metody a výsledky. Do výzkumu bylo zařazeno 40 respondentů, kteří splňovali podmínku, že dobrovolná skromnost byla součástí jejich výchovy. Osloveni byli lidé z alternativně žijících skupin (hnutí preppers, ekovesnice, makrobiotici, minimalisté, fóra matek věnujících se výchově a péči o dítě a další skupiny disponující fóry o alternativním způsobu života v dobrovolné skromnosti). Šetření probíhalo prostřednictvím elektronického dotazníku. Třináct respondentů ze čtyřiceti (32,5 %) plně odpovídalo námi stanovenému profilu dobrovolné skromnosti. Relativní četnost odpovědí od všech čtyřiceti respondentů, které naplňovaly požadavky skromného chování, činila 74,3 %. Hypotéza H1 předpokládala, že vlivem výchovy v dobrovolné skromnosti budou respondenti preferovat vzorce jednání snižující spotřebu, což se potvrdilo. Zároveň se potvrdila hypotéza H2, která předpokládala, že výchova v dobrovolné skromnosti bude vnímána pozitivně.

Závěr. Z výsledků vyplývá, že dotazovaná druhá generace vnímá výchovu v dobrovolné skromnosti pozitivně a ve většině případů ji v klíčových oblastech života přijala jako vzor i pro svůj budoucí životní styl, což dokazuje vysoká relativní četnost odpovědí (74,3 %) podporujících dobrovolně skromné chování.